

Nr 901

Av herr Hagberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 105, angående ytterligare utgifter å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1963/64.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 105, punkt 22. a. föreslås att till förvärv av fastigheten tomten nr 1 i kvarteret Hästen i Täby köping å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1963/64 anvisa ett investeringsanslag av 9 527 000 kronor.

Bakgrunden är att Stockholms kapplöpningssällskap försatts i konkurs den 14 mars 1962 och att konkursförvaltningens genom Täby galopp AB fortsatta verksamhet ej gett önskat resultat, varför det från statens sida ansågs naturligt att konkursförvaltningens drift av galoppbanan avslutades med en exekutiv auktion å den fasta egendomen. Statens förvärv av fastigheten och utarrendering av banan för fortsatta galopptävlingar framhålles i propositionen motsvara dels tillgodoseendet av det allmänna intresset för hästtävlingar och dels ge möjligheter för staten att på sikt återvinna den utlösta garanti-summan. Det heter vidare . . . »Skulle rörelsen inte utvecklas på förutsett vis utan i stället få avvecklas, talar sannolikheten för att markområdets värde i en alternativ användning väl kommer att täcka statens utgifter för förvärvet.»

Mot resonemanget kan ur denna synpunkt inga invändningar resas. Det saknas dock i propositionen en bedömning av verkningarna för Täby köpings vidkommande och slutsatser som borde ha dragits därav. Helt lakoniskt noteras vid uppräknigen av fordringsägarna i konkursen att Täby köping återfinnes bland dessa — *med sämsta förmånsrätt*. Så är också förhållandet. Staten har i andel av totalisatormedlen fått summa 11,5 miljoner kronor under verksamhetsåren 1961, 1962 och 1963. Helt riktigt säges att förvärvet av fastigheten under alla förhållanden väl kommer att täcka statens utgifter för förvärvet. Genom den nu möjliggjorda fortsatta verksamheten yppas även möjligheter till fortsatta inkomster från totalisatormedlen. Statens ekonomiska intressen är sålunda väl tillgodosedda.

De största fordringsägarna i övrigt är Skandinaviska banken, AB Sevonja och Skandinaviska kreatursförsäkringsbolaget med fordringar på tillsammans 7 599 541: 12 kronor, och Sveriges kreditbank med 882 108: 47 kronor. De behöver uppenbarligen inte lida några förluster. Själva konkursförvaltningen har i anmärkningsvärt hög grad blivit tillgodosedd med inte mindre

än 250 000 kronor för den tid den stått för förvaltningen av rörelsen. Däremot synes Täby köping gå förlustig 455 123: 15 kronor, som utgör dess fordran i konkursen.

Köpingen har under verksamhetsåren till och med 1962 uppburit 88 121: 77 kronor i kommunal andel av nöjesskatten, vilken inkomstkälla som bekant inte längre föreligger. Summan är ringa i jämförelse med den nyssnämnda fordran i konkursen. Denna gäller anlagda vatten- och avloppsledningar, avloppsanslutningsavgift, Va-avgifter jämte upplupen ränta. Under tiden kapploppningssällskapets svårigheter oavbrutet ökat har köpingen visat stort tillmötesgående genom beviljat uppskov med amorteringar m. m. Frågan inställer sig nu om inte möjligheter funnits för staten att finna en utväg för att också ha tillgodosett Täby köpings intressen. Detta kunde ha skett genom att staten vid den exekutiva auktionen i december 1963 givit ett så högt bud, att Täby köpings fordran blivit skyddad. En annan utväg förefaller ha kunnat väljas genom att arrendevillkoren för galopptävlingarnas fortsatta bedrivande getts en sådan utformning att ett årligt belopp garanterats köpingen. Föreställningar i den riktningen uppges ha blivit gjorda från köpingens sida till de statliga myndigheterna, men utan resultat.

Det kan inte hävdas att köpingen i spekulationssyfte har inlåtit sig på en affär, vars risker och konsekvenser den själv bör få stå för. 1953 års Järvafältsutredning uttalade med all bestämdhet ... »att en framtida bostadsbebyggelse på Ulriksdalsbanan icke borde stå tillbaka för önskemålet att där bibehålla kapploppningsbanan». Flyttningen skedde under medverkan från de statliga myndigheterna. Lämpligaste mark i Stockholms närhet befanns vara belägen i Täby. Från köpingens sida har alla erforderliga anläggningar blivit utförda för att i förutsedd tid kunna möjliggöra verksamheten vid kapploppningsbanan. När utfallet av denna inte motsvarade förväntningarna och resultatet blev kapploppningssällskapets konkurs, borde åtgärderna från statens sida inte enbart ha tagit sikte på tillgodoseendet av de egna intressena, utan också såvitt möjligt hålla Täby köping ekonomiskt skadeslös.

Med hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen i anledning av förslaget under punkt 22 i prop. nr 105 i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om att pröva frågan om lämpliga former i syfte att hålla Täby köping ekonomiskt skadeslös med anledning av den för köpingen uppkomna situationen i samband med kapploppningssällskapets konkurs.

Stockholm den 11 april 1964

H. Hagberg

C.-H. Hermansson

G. Ryding
